

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Члан 1.

У Царинском закону („Службени гласник РС”, бр. 18/10 и 111/12), у члану 4. став 3. речи: „Директор Управе царина (у даљем тексту: директор)” замењују се речима: „Царински орган”, а речи: „Управи царина” замењују се речима: „том органу” .

Члан 2.

У члану 5. став 1. тачка 17) реч: „увозна” замењује се речју: „улазна”, а реч: „извозна” замењује се речју: „излазна”.

Члан 3.

После члана 47. додаје се назив члана и члан 47а, који гласе:

„ Утврђивање царинске вредности носача података

Члан 47а

Царинска вредност носача података који садрже податке или програмска упутства за употребу опреме за обраду података (у даљем тексту: програмска подршка) не обухвата цену или вредност програмске подршке, ако је та вредност или цена исказана одвојено од вредности носача података.

Програмском подршком из става 1. овог члана не сматрају се интегрисана кола, полупроводници и слични уређаји или производи који садрже таква кола или уређаје.

Подацима и програмским упутствима из става 1. овог члана не сматрају се звучни, кинематографски или видео снимци или упутства.”

Члан 4.

Назив члана 59. и члан 59. мењају се и гласе:

„Уношење робе у царинско подручје

Члан 59.

Роба која се уноси у царинско подручје Републике Србије мора бити обухваћена сажетом декларацијом, осим робе која се без заустављања превози кроз ваздушни простор Републике Србије.

Министар прописује образац сажете декларације, која мора да садржи податке који су неопходни за обављање анализе ризика и одговарајућу примену царинске контроле, пре свега за потребе безбедности и заштите, уз примену, где је то могуће, међународних стандарда и пословне праксе.

Сажета декларација се подноси улазном царинском органу, који може одобрити да се сажета декларација поднесе другом царинском органу, под условом да му тај други царински орган одмах, електронским путем, проследи или учини доступним све неопходне податке.

Царински орган може прихватити да се уместо сажете декларације поднесе обавештење привредног субјекта и омогући приступ подацима неопходним за сажету декларацију у компјутерском систему тог субјекта.

Сажета декларација подноси се или ставља на располагање надлежном царинском органу, пре него што се роба унесе у царинско подручје Републике Србије, осим ако овим законом и прописима донетим на основу овог закона није другачије прописано.

Влада, у изузетним случајевима и за поједине врсте промета робе и транспорта, одређене привредне субјекте, а имајући у виду и међународне споразуме који предвиђају посебне сигурносне поступке, прописује:

- 1) ближе услове под којима се захтева подношење сажете декларације и одређује царински орган који може прихватити сажету декларацију;
- 2) рок за подношење сажете декларације;
- 3) услове у погледу изузећа и измену рока из тачке 2) овог става;
- 4) услове под којима се може одустати од захтева за подношење сажете декларације, односно услове под којима се тај захтев може изменити.”

Члан 5.

У називима чл. 60. и 61. и чл. 60. и 61. реч: „претходна” у одређеном падежу замењује се речју: „сажета” у одговарајућем падежу.

Члан 6.

После члана 61. додаје се назив члана и члан 61а, који гласе:

„Поступање у изузетним случајевима

Члан 61а

Царински орган може одустати од захтева за подношењем сажете декларације за робу за коју је декларација поднета пре истека рока из члана 59. ст. 3. или 4. овог закона, ако декларација садржи најмање оне податке који се захтевају за сажету декларацију и, док се декларација не прихвати у складу с чланом 88. овог закона, она има статус сажете декларације.

Царински орган може дозволити да се декларација поднесе увозном царинском органу, под условом да тај царински орган одмах, електронским путем, улазном царинском органу проследи или учини доступним све неопходне податке.

Ако декларација није поднета електронском разменом података, царински орган мора применити исти ниво управљања ризиком, као и за декларације које се подnose електронском разменом података.”

Члан 7.

У члану 65. став 2. речи: „ претходној декларацији” замењују се речима: „декларацији претходно” .

Члан 8.

У Делу трећем, у називу Главе III речи: „Сажета декларација и”, називи изнад чл. 68, 69. и 70. и чл. 68, 69. и 70. бришу се.

Члан 9.

У члану 86. став 1. тачка 2) речи: „директор Управе царина” замењују се речима: „царински орган”.

Члан 10.

У члану 210. став 1. мења се и гласи:

„За робу која напушта царинско подручје Републике Србије, осим робе која се без заустављања превози кроз ваздушни простор Републике Србије, мора бити поднета декларација или, ако се не захтева декларација - сажета декларација.”

У ставу 2. после речи: „Влада” додају се запета и речи: „у изузетним случајевима и за поједине врсте промета робе и транспорта, одређене привредне субјекте, а имајући у виду и међународне споразуме који предвиђају посебне сигурносне поступке,”.

У тачки 1) реч: „излазном” замењује се речју: „извозном”, а у тачки 4) после речи: „сажета декларација” запета се замењује тачком, а речи: „у складу са посебним условима или за одређене врсте промета робе, облике транспорта, за одређене економске операторе или ако међународни уговори захтевају посебне облике обезбеђења” бришу се.

Члан 11.

У члану 211. став 1. реч: „излазном” замењује се речју: „извозном”.

Став 4. мења се и гласи:

„Ако декларација није поднета електронском разменом података, царински орган мора применити исти ниво управљања ризиком, као и за декларацију која се подноси електронском разменом података.”

Члан 12.

У члану 212. став 2. реч: „појединости” замењује се речју: „податке”.

Став 3. мења се и гласи:

„Царински орган може прихватити да се уместо сажете декларације поднесе обавештење привредног субјекта и омогући приступ подацима неопходним за сажету декларацију у компјутерском систему тог субјекта.”

Члан 13.

У члану 213. став 2. мења се и гласи:

„Сажета декларација подноси се електронским путем, а комерцијални, лучки и транспортни документи могу да се користе ако садрже неопходне податке. Царински орган може, у изузетним случајевима, да прихвати сажету декларацију у писменој форми, ако је могуће применити исти ниво управљања ризиком који се примењује на сажете декларације које се подносе електронском разменом података и ако се такви подаци могу размењивати са другим царинарницама.”

У ставу 3. тачка 1) реч: „преноси” замењује се речју: „износи”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„ 2) лице које надлежном царинском органу пријави или може да пријави робу која се износи, или”.

У тачки 3) реч: „представник” замењује се речју: „заступник”.

У ставу 4. после речи: „одобри” додају се речи: „измену или”, а после речи: „Допуна” додају се запета и речи: „односно измена”.

У тачки 1) после запете додаје се реч: „или”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„ 2) утврдио да су подаци чија се измена тражи нетачни, или”.

Члан 14.

У члану 229. став 1. реч: „банкарском” брише се.

Члан 15.

У називу члана 231. речи: „Банкарска гаранција” замењују се речју: „Гаранција”.

У члану 231. став 1. реч: „Банка гарант” замењују се речју: „Гарант”.

Став 2. мења се и гласи:

„Гарант мора бити лице са пребивалиштем, односно седиштем у Републици Србији, а предложена гаранција прихватљива по оцени царинског органа.”

У ставу 3. реч: „банку” брише се.

Члан 16.

У називу члана 235. реч: „Престанак” замењује се речју: „Раздуживање”.

У члану 235. став 1. мења се и гласи:

„Обезбеђење за наплату царинског дуга се не раздужује све док се царински дуг не угаси или док не наступе околности због којих царински дуг више не може настати. После гашења царинског дуга, односно пошто наступе околности због којих царински дуг више не може да настане, обезбеђење за наплату царинског дуга се раздужује без одлагања.”

У ставу 2. реч: „наплаћен” замењује се речју: „угашен”, реч: „враћа” замењује се речју: „раздужује”, а реч: „враћање” замењује се речју: „раздуживање”.

Члан 17.

У члану 240. став 1. после речи: „увозу” додају се запета и речи: „у случајевима који нису наведени у члану 239. овог закона,”.

У тачки 1) реч: „другог” брише се.

У ставу 2. речи: „тачке 1. овог става” замењују се речима: „става 1. овог члана”.

Члан 18.

У члану 292. став 1. реч: „лице” замењује се речима: „правно лице, предузетник и физичко лице”.

У ставу 2. број: „5.000” замењује се бројем: „15.000”, а број: „25.000” - бројем: „150.000”.

Члан 19.

У члану 293. став 1 реч: „лице” замењује се речима: „правно лице, предузетник и физичко лице”.

У ставу 2. број: „5.000” замењује се бројем: „15.000”, а број: „25.000” - бројем: „150.000”.

Члан 20.

У члану 294. став 1. број: „10.000” замењује се бројем: „50.000”, реч: „лице”, замењује се речима: „правно лице”, а тачка 12) брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара до 300.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара до 100.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, за прекршај из става 1. овог члана.”

Члан 21.

У члану 295. став 1. речи: „5.000 динара до 500.000 динара казниће се лице” замењују се речима: „100.000 динара казниће се правно лице”.

У тачки 3) број: „68” замењује се бројем: „59”.

После тачке 7) додаје се тачка 7а), која гласи:

„7а) не заврши транзитни поступак и не преда робу царинском органу одредишта у неизмењеном облику или не преда робу у за то прописаном року, или не поштује остале мере које предузме царински орган да би обезбедио идентитет робе (чл. 119. и 121);”.

Став 2. мења се и гласи:

„Новчаном казном у износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лица, за прекршај из става 1. овог члана.”

Члан 22.

Назив члана 296. брише се, а члан 296. мења се и гласи:

„ Члан 296.

Новчаном казном у износу од 40.000 динара казниће се правно лице, које изврши прекршај из чл. 294. и 295. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра, у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.

Новчаном казном у износу од 20.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у износу од 10.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, које изврши прекршај из члана 294. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не

прелази износ од 1.000 евра, у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.”

Члан 23.

Назив члана 297. и члан 297. мењају се и гласе:

„Одговорност другог лица

Члан 297.

Правно лице, предузетник, физичко лице и одговорно лице у правном лицу које купује, продаје, распродаје, прима као поклон, сакрива, преузима ради смештаја у одговарајући смештајни простор или превози, чува, користи или по било ком основу стиче робу, за коју зна или за коју је имајући у виду дате околности морао знати да је предмет прекршаја према чл. 292. до 295. овог закона, свако од њих казниће се казном прописаном за тај прекршај.”

Члан 24.

Назив члана 300. и члан 300. бришу се.

Члан 25.

У Делу десетом, назив: „IV Органи за вођење прекршајног поступка” брише се.

Члан 26.

Назив члана 302. и члан 302. мењају се и гласе:

„Надлежност органа

Члан 302.

Царински орган издаје прекршајни налог за прекршаје за које је прописана новчана казна у фиксном износу у складу са одредбама закона који уређује прекршаје.

За прекршаје за које се не издаје прекршајни налог, царински орган подноси захтев за покретање прекршајног поступка.”

Члан 27.

Назив члана 303. и члан 303. мењају се и гласе:

„Хитност

Члан 303.

Ако је учинилац прекршаја лице чије је боравиште ван царинског подручја Републике Србије, а испуњени су сви услови за издавање прекршајног налога, прекршајни налог се мора издати у року од 48 сати.”

Члан 28.

Назив члана 304. и члан 304. бришу се.

Члан 29.

Члан 305. мења се и гласи:

„Члан 305.

Прекршајни поступак не може се покренути ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Поступак за издавање прекршајног налога не може се покренути нити водити ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која се предузима ради издавања прекршајног налога.

Застаревање почиње поново да тече после сваког прекида, али апсолутна застарелост настаје у сваком случају по истеку рока од шест година од дана када је прекршај учињен.”

Завршна одредба

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тач. 2, 6. и 16. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, остваривање и заштиту слобода и права грађана; уставност и законитост; поступак пред судовима и другим државним органима; одговорност и санкције за повреду слобода и права грађана утврђених Уставом и за повреду закона, других прописа и општих аката; амнестије и помиловања за кривична дела; јединствено тржиште; правни положај привредних субјеката; систем обављања појединих привредних и других делатности; робне резерве; монетарни, банкарски, девизни и царински систем; економске односе са иностранством; систем кредитних односа са иностранством; порески систем, као и организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ЊИМЕ ЖЕЛЕ ОСТВАРИТИ

Царински закон донет је 2010. године и објављен је у Службеном гласнику Републике Србије, број 18/10, а измене и допуне у Службеном гласнику Републике Србије, број 111/12.

Савременост овог закона огледа се у чињеници поједностављења царинске процедуре, њеног бржег и ефикаснијег обављања (могућност подношења царинских исправа електронским путем), што све заједно доприноси убрзању царинског поступка и смањењу трошкова у спољно-трговинском промету.

С обзиром на основно опредељење Републике Србије да постане пуноправан члан СТО и ЕУ, то је обавеза усаглашавања националног законодавства, укључујући и царинске прописе, са законодавном регулативом Европске уније и правилима СТО, једна од најзначајнијих обавеза државних органа.

Полазећи од ове чињенице, а имајући у виду и да је усаглашавање националног законодавства којим је регулисан транзитни поступак, предуслов за добијање одобрења Заједничког комитета ЕУ/ЕФТА за приступање Конвенцији о заједничком транзиту, то је било потребно унети поједине измене и допуне у Царински закон. Ове измене и допуне су неопходне како би се омогућио развој, али и примена NCTS (Новокомпјутеризованог транзитног система), компатибилне апликације за национални транзит, усклађен са системом и процедурама Конвенције о заједничком транзиту и правилима за NCTS. Такође, напомињемо да су ове измене урађене у складу са решењима садржаним у Царинском закону ЕУ.

Што се пак тиче измена и допуна у делу којима је регулисана материја царинских прекршаја, ту бисмо најпре указали на основни циљ Царинског закона, а то је заштита економских, фискалних и финансијских интереса Републике Србије, заштита Републике Србије од незаконите и илегалне трговине, безбедност и заштита људи и животне средине, као и олакшавање међународне трговине. У циљу постизања равнотеже између различитих захтева који се постављају пред царинске органе, методе рада царинских органа, а нарочито начин вршења контролних радњи и активности које сматра неопходним ради обезбеђивања правилне примене овог закона и осталих

прописа, морају бити модернизоване, а сарадња између различитих сектора (сфера или сегмената друштва) мора бити успостављена или оснажена.

Царинским законом уређују се царинске радње и поступци, као и права и обавезе лица и царинског органа, који из тих радњи и поступака проистичу. Сви учесници у царинском поступку дужни су да се понашају у складу са прописима, јер свако непоштовање прописа повлачи за собом санкцију. Законом о прекршајима („Службени гласник РС”, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), прекршај је дефинисан као противправно дело које је законом или другим прописом надлежног органа одређено као прекршај и за које је прописана прекршајна санкција. Такође, у члану 4. Закона о прекршајима стоји да се прекршаји могу прописивати законом или уредбом, односно одлуком скупштине аутономне покрајине, скупштине општине, скупштине града и скупштине града Београда. Органи овлашћени за доношење ових прописа могу прописивати прекршајне санкције само за повреде прописа које они доносе у оквиру своје надлежности утврђене уставом и законом, под условима одређеним овим законом.

Полазећи од члана 4. Закона о прекршајима, то је у царинској области било потребно предвидети казне за повреду царинских прописа, тј. регулисати материју царинских прекршаја. Део десети Царинског закона носи назив „Повреда царинских прописа”. У оквиру овог дела закона (чл. 291 – 306) дефинисан је појам царинског прекршаја, прописане су новчане казне у распону за учињене прекршаје у царинском поступку, као и заштитне мере, утврђена је надлежност органа за вођење прекршајног поступка и, на крају, у члану 306. Царинског закона предвиђено је да се на поступак у царинским прекршајима примењују одредбе Закона о прекршајима.

Што се тиче поступања органа управе, самим тим и царинских органа, нови Закон о прекршајима („Службени гласник РС”, број 65/13) уводи нове институте, а постојеће модификује. Наиме, уведен је институт прекршајног налога, који ће издавати органи управе, за прекршаје за које је предвиђена новчана казна у фиксном износу. Њиме се поједностављује процесуирање блажих прекршаја уз значајно смањење трошкова за државне органе. Прекршајним налогом органи управе ће добити ефикасно средство за санкционисање блажих прекршаја за које је прописана новчана казна у фиксном износу. Издавањем налога овлашћени органи директно ће примењивати законе из своје надлежности с обзиром да налогом изричу новчану казну чија је висина унапред законом утврђена.

Имајући у виду сврху издавања прекршајног налога, којим се поједностављује процесуирање блажих прекршаја, а након анализе прекршајних радњи из одредаба чл. 292 – 295. Царинског закона и изречених прекршајних казни у претходном периоду, оцењено је да би за одређене прекршаје требало предвидети примену овог института.

Наиме, имајући у виду радњу прекршаја, али и последице које они могу проузроковати, прекршаји из члана 295. Царинског закона, према мишљењу предлагача овог закона, могу се третирати као блажи прекршаји, за које царински органи могу издавати прекршајне налоге.

Такође, било је потребно унети измене и у делу којим је регулисана надлежност органа за вођење прекршајног поступка, будући да према новом Закону о прекршајима органи управе више не могу за одређене прекршаје да покрећу и воде прекршајни поступак.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ИНСТИТУТА

Чланом 1. Предлога закона мења се члан 4. став 3. Царинског закона и то тако што се прописује да царински орган одређује услове под којима привредни субјекти могу да се обрађају електронским путем том органу.

Чланом 2. Предлога закона уносе се измене којима се врши усклађивање са царинском терминологијом.

Чланом 3. Предлога закона додаје се нови члан 47а ради једнообразног третмана увозника софтвера садржаних на носачима података и оних који софтвере увозе електронским путем. Законом о царинској тарифи, за увоз носача података прописана је стопа царине која је виша од нуле, па је царински орган при подношењу царинске декларације за царинење ове врсте робе, примењивао трансакцијски метод утврђивања царинске вредности, односно обрачунавао ову стопу на носаче медија и програмску подршку (софтвер), уколико вредност софтвера није одвојено приказана. С друге стране, у складу са важећим прописима, уколико се софтвер и програмска подршка шаље електронским путем на њега није наплаћивана царина односно увозне дажбине (јер није било робе већ само услуге, па сходно томе није било ни подношења царинске декларације). Дакле, имајући у виду да царинске стопе које важе за ову робу у нашој земљи нису 0%, увозници софтвера који се налази на неком од носача података нису у истом положају као они који софтвер увозе путем интернета, увођењем овог члана увела би се једнообразност у овим случајевима. Сходно напред наведеном, овим чланом уводимо правила СТО односно став 2. Одлуке 4.1 Општег споразума о царинама и трговини. од 12. маја 1995. године о вредновању носача података.

У члану 4. Предлога закона мења се цео члан 59. Царинског закона ради примене NCTS (Новокомпјутеризованог транзитног система), ове измене су урађене у складу са решењем из Царинског закона ЕУ. Наиме, овај члан односи се на уношење робе у царинско подручје и на подношење царинском органу сажете декларације за наведену робу. Овим чланом даје се могућност Влади да у изузетним случајевима, може прописати услове за подношење ове декларације и одредити царински орган који може прихватити сажету декларацију, као и рок и могуће изузетке у погледу рока за подношење сажете декларације.

Чланом 5. Предлога закона врши се термилошко усклађивање у чл. 60. и 61. Царинског закона и то тако што се реч „претходна” замењује речју „сажета” у одговарајућем падежу, такође у циљу лакше примене новокомпјутеризованог транзитног система

Чланом 6. Предлога закона додаје се нови члан 61а, што је у складу са решењем из Царинског закона ЕУ, такође ради адекватније примене новокомпјутеризованог транзитног система. Овим чланом прописује се поступање царинског органа у изузетним случајевима односно у којим случајевима царински орган може одустати од захтева за подношење сажете декларације, затим када и под којим условима царински орган може дозволити да се сажета декларација поднесе увозном царинском органу.

Чланом 7. Предлога закона мења се члан 65. став 2. Царинског закона. Ова измена, такође, представља термилошко усклађивање, имајући у виду измене предвиђене чл. 4, 5 и 6. овог закона.

Чланом 8. Предлога закона у делу трећем, брише се део назива главе III Царинског закона, бришу се чл. 68, 69. и 70. и називи ових чланова Царинског закона, који регулишу сажету деларације, њено подношење, облик и садржину,

с обзиром да се предложене измене чл. 4 и 5. Предлога закона односе на сажету декларацију.

Ове измене су извршење ради правилне примене апликације за национални транзит који треба да буде усклађен са системом и процедурама Конвенције о заједничком транзиту

У члану 9. Предлога закона уносе се измене у члан 86. став 1. тачка 2) Царинског закона, што је било неопходно, с обзиром на измене предвиђене чланом 1. овог закона и које се односе на овлашћење царинског органа да пропише услове под којима привредни субјекти могу да се обраћају електронским путем царинском органу.

Чл. 10 – 13. Предлога закона мењају се и допуњују одредбе чл. 210 – 213. Царинског закона, а тичу се робе која напушта царинско подручје Републике Србије односно сажете декларације, па се овим члановима прописују услови у погледу рока, као и случајеве када се она не подноси, као и начин подношења ове декларације. Сажета декларација подноси се електронски а подношење сажете декларације у писменој форми могуће је само изузетно. Прописује се под којим условима комерцијални, лучки и транспортни документи могу да се користе као сажета декларација. Такође овим члановима се регулише ко може поднети сажету декларацију и када и под којим условима може одобрити допуна ове декларације. Ове измене је било потребно извршити ради усаглашавања са решењима садржаним у Царинском закону ЕУ у циљу увођења NCTS.

Чл. 14. и 15. Предлога закона мењају се чл. 229. и 231. Царинског закона. Измене се тичу обезбеђења за наплату царинског дуга. Уместо досадашње банкарске гаранције, као облика обезбеђења, изменама је предвиђено да свако лице са пребивалиштем, односно седиштем у Републици Србији може бити гарант, уколико је предложена гаранција прихватљива по оцени царинског органа.

У члану 16. Предлога закона врше се термилошке промене у члану 235. Царинског закона, опет у циљу усаглашавања са Царинским законом ЕУ.

Чланом 17. Предлога закона уносе се измене у члан 240. Царинског закона, у циљу усклађивања са Царинским законом ЕУ.

Одредбама чл. 18. и 19. Предлога закона унете су измене у чл. 292. и 293. Царинског закона, тј. измењен је распон у ком се може изрећи новчана казна за одговорно лице у оквиру правног лица.

Чланом 20. Предлога закона измењен је члан 294. Царинског закона. Минимални износ казне је промењен. Такође, избрисана је тачка 12. у ставу 1, тачније, та радња прекршаја је нова тачка у члану 295. Царинског закона. На крају, измењен је распон у ком се може изрећи новчана казна за одговорно лице у правном лицу.

Чланом 21. Предлога закона измењен је члан 295. Царинског закона. Уместо досадашњег распона новчане казне од 5.000 динара до 500.000 динара, уводи се фиксни износ казне за прекршаје из члана 295. и то 100.000 динара за правно лице, 10.000 динара за физичко лице и одговорно лице у оквиру правног лица и 50.000 динара за предузетника. Одређивањем фиксног износа новчане казне творци закона су се определили за издавање прекршајног налога за ове прекршаје. Наиме, према члану 168. Закона о прекршајима („Службени гласник РС”, број 65/13) прекршајни налог се издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу. Овлашћени орган, односно овлашћено лице ће издати

прекршајни налог уколико открије прекршај из његове надлежности. Прекршајним налогом се поједностављује процесуирање блажих прекршаја уз значајно смањење трошкова за државне органе. Како се починиоцима прекршаја издавањем налога нуди могућност да у случају плаћања половине изречене казне у року за добровољно плаћање остваре значајну уштеду, за очекивати је значајно повећање броја добровољно плаћених казни, а самим тим и повећање укупног прихода за буџет Републике Србије по основу наплате ових казни. За све друге прекршаје за које је прописана новчана казна у распону, органи управе ће бити у обавези да надлежном прекршајном суду понесу захтев за покретање прекршајног поступка. Такође, извршена је измена у позивању у ставу 1. тачка 3). Додата је и нова тачка 7а), а то је брисана тачка 12) из члана 294. Царинског закона. Према подацима Управе царина за 2013. годину, за прекршаје из члана 295. Царинског закона укупно је наплаћено 6.635.300 динара. Просечна казна изречена правним лицима за прекршаје из члана 295. Царинског закона износила је 22.531,11 динара, за одговорно лице у оквиру правног лица 7.240,22, а за физичко лице просек је износио 16.633,33 динара.

Чланом 22. Предлога закона мења се члан 296. Царинског закона. Овом изменом предвиђена је блажа новчана казна за учиниоце прекршаја, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра, у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.

Чланом 23. Предлога закона мења се члан 297. Царинског закона. Тачније, ова измена није суштинске природе, већ је њоме само извршена промена места чланова. Наиме, нови члан 297. је стари члан 296. који носи назив „Одговорност другог лица”.

Чланом 24. Предлога закона брише се члан 300. Царинског закона којим је била предвиђена могућност плаћања новчане казне у ратама, у циљу усклађивања са Законом о прекршајима.

Чланом 25. Предлога закона у делу делу десетом брише се назив „ IV Органи за вођење прекршајног поступка”, у циљу термилошког усклађивања са Законом о прекршајима.

У члану 26. Предлога закона измењен је члан 302. Царинског закона, тј. прописана је другачија надлежност органа. Према новом законском решењу, царински орган издаје прекршајни налог за прекршаје за које је прописана новчана казна у фиксном износу, у складу са одредбама Закона о прекршајима. За прекршаје за које се не издаје прекршајни налог, царински орган подноси захтев за покретање прекршајног поступка.

Чланом 27. Предлога закона измењен је члан 303. Царинског закона, а у циљу термилошког усклађивања са Законом о прекршајима, будући да царински орган није више надлежан за вођење прекршајног поступка.

Чланом 28. Предлога закона брише се члан 304. Царинског закона, с обзиром да је чланом 258. Закона о прекршајима прописано да се жалба може изјавити против пресуде и решења прекршајног суда, али не и против прекршајног налога. Наиме, лице против кога је издат прекршајни налог, а које не прихвата одговорност за прекршај има право да у року од осам дана од пријема прекршајног налога поднесе захтев за судско одлучивање. Прекршајни налог постаје коначан и извршан по протеку рока од осам дана од дана пријема ако лице против кога је издат прекршајни налог у том року не плати новчану казну или не захтева судско одлучивање о издатом прекршајном налогу.

Чланом 29. Предлога закона измењен је члан 305. Царинског закона, а у циљу термилошког усклађивања са Законом о прекршајима, будући да царински орган није више надлежан за вођење прекршајног поступка.

Чланом 30. Предлога закона прописано је да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТАВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна посебна финансијска средства из буџета Републике Србије.